

Un any per guanyar

Posem la televisió i tothom en segueix parlant: la maleïda crisi. Comencem malament aquest 2009 si alguns mitjans estan obsessionats en posar-nos la por al cos. Naturalment que hi ha crisi i naturalment que és època d'estrènyer el cinturó. Però això no és la fi del món. Es perdran llocs de treball i hi haurà moments difícils, d'acord. Però també és l'hora de ser creatius, de veure possibilitats allà on abans no n'hi havia, i de "netejar" el mercat de tanta especulació. Ara cal mirar on no miràvem fa uns mesos.

Mentre nosaltres ens queixem d'una recessió econòmica causada per la ambició sense mesura d'alguns bancs i - perquè no dir-ho - de molts ciutadans, cal ser conscients com un altre poble, el palestí, està patint una invasió d'un estat que utilitza el genocidi com a política exterior. Les coses pel seu nom. I és necessari mirar allà per, sobretot, demanar que aturin els assassinats.

És veritat que el conflicte a Gaza no és l'únic del món. Només a l'Àfrica, cada dia, hi ha massacres per repartir-se els recursos bàsics, com l'aigua o les zones de cultiu. Però això no justifica que callem davant dels abusos d'Israel. Si som més conscients de les injustícies a Orient Pròxim és perquè tenim imatges i, tot i les dificultats que tenen els periodistes per treballar a la zona, informació constantment actualitzada.

Per tant, la comunicació és un valor afegit que no podem deixar d'atendre. Estar informat és sinònim de ser més lliure. Per aquests motius, estrenem temporada engegant els motors d'UniFiccions, on volem premiar amb un viatge - com l'any passat - el talent de qui escriu ficció. Perquè la literatura és una interpretació de la realitat, una manera d'interpretar-la per comprendre-la una mica millor. Comença l'aventura.

